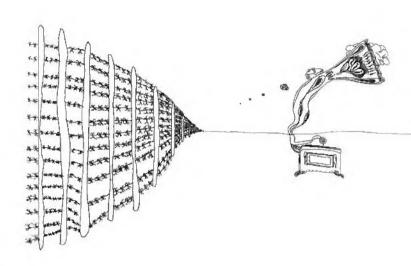
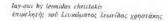

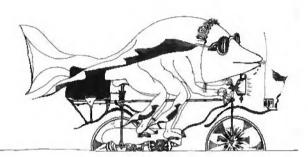

περάστε περάστε κυρίες καί κύριοι καί θεότρελλααωαωα κουτσούθελα

ατό ταξίδι μου αύπό, πού παραδέρνει σέ μιά άγριεμένη όνειροπόληση, ενα δρομολόγιο ἄν είναι νά ἀλλάξει κι ἀπ' τή δαθειά σκοτούρα νά σέ δγάλει για νά φύγεις στόν ορίζοντα, δου γαλήνια περαπατας τη νυχτιάτιση λεωφόρο, πού άναπνέει μελογχολικά δλη ή Άθήνα στά ερημα δήματά σου, μέσα στό χωράφι αὐτό μεθωομένος ταχυδακτυλουργός μνήμη γερή καί νεροπίστολο. ενα ζόρικο οπαρτό φυτρώνει στό χωράφι αὐτό πούχει μαγικά δρυγεία μέ θαμένους ναυπηγούς. δάλτε τά δυειρά σας στό όνειροφόρμω γιά ενα γύρο τοὺ θανάπου στή γωνιά τών όνειροφόχων, ὁ φτερωτός σεδιντάς συπόγεια δρομολόγια, ὁ σεληνιακός τυφλοπόντικας μοδήγησε στό μυστικό σου κι έτοι δαιμουκά ακοτείναισε ό καφές μου, τώρα ή σελήνη δέ μαφήνει νά σού πώ πώς εχω μία φράση δίνη πού δλο οδύνει σάν τό μαγικό μυστικό, στόν πάτο κάθε στέρνας πού σίχνετε νομόματα κι εὐχές καραδοκούν οί τυφλοπόντικες, δέν ύπάρχει τίποτα ἄν δέν επιθυμήστε τά πάντα, τόνειρο τύμπιο παλεύει στά σρηχά, άνοιξτε τήν εκρηχτική δεντάλια κρύψτε πίσω της, τούς στρουθοκάμηλους φόδους σας – ελεύθεροι χαρταετοί στό κινήγι του άπρόσπου καί τής περιπέτειας. Είγα απ' τήν μπλόφα Κατινάκι γιά μιά λεξούλα άληθινή, ώσονούπω ό ποδηλάτης άπογειώνεται γιά τή σελήνη, τανθροπάλιι δυθαραπέ μου, στή τοιμεντοπλεγμένη ντουδαρουπολη, έπειαδόκο δηλαδή, άφησε τή μπαγιατεμένη ύπλοχεση, ό μπαξές οκυφτός δνειρα ποτισμένος, δλοι στό ποδήλατο πού θα σάς πάει στόνειρο, μέσα ἀπ' τό δάσος πού ξούνε τά δράματα σέναν δρίζοντα όπτασίες γιά τή γη πού έπιθυμήσομε πολύ νά ζήσουμε, νταδαντούς ιδογηπτό καλό ταξίδι στό δρόμο αὐτό τό μαγικό. γιά δραααααααι

come one come all ladies, gentlemen and terrible children

ladies, gentiemen and terrible children on this journey of mine which is tossed in a turmoil of reverie, tread cautiously on this nocturnal avenue that all of Athens breathes melancholically behind your isolated steps; for your route may change course and release you from the migraine to depart for an horizon, in this place mad magically characterished memory and water-pistol, a tongh crop grows in this land where shipbuilders lie in magic mines, put your dreams in the dreamdome-for a circle of death through the dwelling place of the dream eaters, cupid in subterranean channels, the lunar mole leads me to your secret and in a demonic way, my coffee darkens, now the moon won't let me tell you that I possess a whirlpool of phrases fading out like the magic secret, at the bottom of any tank where you drop coins and buy wishes moles are watching, nothing exists if you don't desire all, adeam with a hole in it struggles in shallow waters, open your explosive fan, hide behind her your ostritch fears—free kite in the hunting of the unexpected and adventure, call off the bluff Suzie for the sake of a true little word, soon now the cyclist is leaving for the moon-hey man, the little man in the cement-knitted blockhead city—he made lit abandon the foul promise, the bent garden soaked with dreams, all on the bike which will take you to the dream-through the forest where live images on an horizon of visions for the earth where we have so longed

10 live, hus the bustle, shove a little, moan groan, bon voyage in this magic road. this magic road.

